

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2019. gada 16. oktobrī
(OR. en)

13224/19

Starpiestāžu lieta:
2019/0229(NLE)

FISC 398
ECOFIN 885

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2019. gada 16. oktobris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2019) 476 final
Temats:	Priekšlikums - PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS, ar kuru groza Lēmumu 2007/441/EK, ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2019) 476 *final*.

Pielikumā: COM(2019) 476 *final*

Briselē, 16.10.2019.
COM(2019) 476 final

2019/0229 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar kuru groza Lēmumu 2007/441/EK, ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Saskaņā ar 395. panta 1. punktu 2006. gada 28. novembra Padomes Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu¹ ("PVN direktīva") Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij piemērot īpašus pasākumus, lai atkāptos no minētās direktīvas noteikumiem ar nolūku vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru vai lai nepieļautu noteiktu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Ar vēstuli, kas Komisijā reģistrēta 2019. gada 12. aprīlī, Itālija pieprasīja atļauju pagarināt patlaban piemēroto atkāpi no PVN direktīvas 168. panta un 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta. Konkrēti Itālija pieprasa atļauju turpināt atkāpties no 168. panta, ierobežojot līdz 40 % tiesības atskaitīt priekšnodokli, kas maksājams par izdevumiem saistībā ar mehāniskiem autotransporta līdzekļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai. Turklāt Itālija pieprasa atļauju turpināt atkāpties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, atbrīvojot no PVN nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības aktīvos iekļauto transportlīdzekļu izmantošanu privātām vajadzībām, ja uz šādiem transportlīdzekļiem attiecas atskaitīšanas tiesību ierobežojums.

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. panta 2. punktu Komisija 2019. gada 13. maija vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Itālijas pieprasījumu. Komisija 2019. gada 14. maija vēstulē paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai izvērtētu pieprasījumu.

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

PVN direktīvas 168. pantā noteikts, ka nodokļa maksātājam ir tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par iegādātajām precēm vai saņemtajiem pakalpojumiem, kas izmantoti darījumiem, par ko uzliek nodokli tajā dalībvalstī, kurā šādi darījumi notiek. Tās pašas direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikts, ka tādu preču, kas ir saimnieciskās darbības aktīvu daļa, izmantošanu privātajām vajadzībām uzskata par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, ja PVN par šīm precēm bijis atskaitāms.

Attiecībā uz mehāniskiem autotransporta līdzekļiem, kas ir daļa no uzņēmuma aktīviem, iepriekšminēto noteikumu piemērošana rada vairākas praktiskas grūtības, jo īpaši tāpēc, ka nav viegli nošķirt šo transportlīdzekļu izmantošanu privātām vajadzībām un saimnieciskās darbības vajadzībām. Gadījumos, kad tiek veikta uzskaitē par šādu transportlīdzekļu izmantošanu, tas rada papildu slogu uzturēšanas un kontroles ziņā gan uzņēmumiem, gan pārvaldes iestādēm. Turklāt šo noteikumu piemērošana var palielināt ļaunprātīgas izmantošanas vai krāpšanas mēģinājumus PVN jomā, jo īpaši, par iespējamu nepietiekamu ziņojumu sniegšanu par šādu transportlīdzekļu izmantošanu privātām vajadzībām.

Itālijai pašlaik ir atļauts atkāpties no PVN direktīvas 168. panta, ierobežojot līdz 40 % tiesības atskaitīt PVN par transportlīdzekļa iegādi, tostarp līgumiem par montāžu un tamlīdzīgiem, ražošanu, iegādi Kopienas iekšienē, ieviešanu, nomu vai īri, pārveidošanu, remontu vai tehnisko apkopi un izdevumiem par precēm vai pakalpojumiem saistībā ar transportlīdzekļiem un to izmantošanu, tostarp par smērvielām un degvielu, ja attiecīgo transportlīdzekli izmanto ne tikai saimnieciskai darbībai. Atkāpe attiecas uz visiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, izņemot lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoros, kurus parasti izmanto cilvēku vai

¹ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

kravu pārvadāšanai pa autoceļiem un kuru kopējais maksimālais svars ir mazāks par 3,5 tonnām, un kuros ir mazāk par deviņām sēdvietām, ieskaitot vadītāja sēdekli. Turpretim tā neattiecas uz izdevumiem, kas pilnībā attiecas uz nodokļa maksātāja saimniecisko darbību. Tas attiektos uz transportlīdzekļiem, kas savas darbības laikā pieder nodokļa maksātāja resursiem, transportlīdzekļiem, ko izmanto kā taksometru, kā arī autoskolas skolas transportlīdzekļiem, transportlīdzekļiem, ko īrē vai nomā, un transportlīdzekļiem, ko izmanto tirdzniecības pārstāvji.

Tāpat Itālijai ir atļauts atkāpties no PVN direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, atbrīvojot no PVN tādu transportlīdzekļu izmantošanu privātām vajadzībām, kas ir nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības aktīvu daļa, ja uz šiem transportlīdzekļiem attiecas iepriekš minētā atkāpe.

Iepriekš minēto atkāpes pasākumu atļauju Padome pirmo reizi piešķīra ar 2007. gada 18. jūnija Lēmumu 2007/441/EK² līdz 2010. gada 31. decembrim. Pēc Itālijas pieprasījuma atkāpes pasākumi tika pagarināti trīs reizes: ar Padomes 2010. gada 29. novembra Īstenošanas lēmumu 2010/748/ES³ tās pagarināja par laikposmu no 2011. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim; ar Padomes 2013. gada 15. novembra Īstenošanas lēmumu 2013/679/ES⁴ par laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim; un pēdējoreiz — ar Padomes 2016. gada 8. novembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/1982⁵ par laikposmu no 2017. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim.

Šis Itālijas pieprasījums pagarināt atkāpes termiņu līdz 2022. gada 31. decembrim ir pamatots ar tiem pašiem nosacījumiem, kas izklāstīti iepriekšējos pieprasījumos. Pieprasījumam ir pievienots ziņojums, kurā iekļauts pārskats par procentuālo ierobežojumu, kas piemērots atskaitīšanas tiesībām, kā noteikts Lēmuma 2007/441/EK 6. pantā.

Itālijas sniegtā informācija pierāda, ka pašreizējā 40 % likme joprojām ir piemērota, jo tā atbilst pašreizējiem Itālijas ekonomikas apstākļiem saistībā ar mehānisko autotransporta līdzekļu izmantošanas attiecību uzņēmējdarbības un privātām vajadzībām. Saskaņā ar Itālijas ziņojumu Itālijas ekonomikā dominē mikrouzņēmumi; tie veido 99 % Itālijas uzņēmumu un ietver aptuveni 5,2 miljonus nodokļa maksātāju. Tas liecina par iestāžu grūtībām pārbaudīt šādu mikrouzņēmumu īpašumā esošu mehānisko transportlīdzekļu privātu izmantošanu un izmantošanu saimnieciskās darbības vajadzībām. Mikrouzņēmumu pārsvars arī attaisno vienkāršošanas pasākumu pieņemšanu, lai nodrošinātu nodokļu saistību izpildi.

Itālija ziņo, ka minētajiem mikrouzņēmumiem ir minimāls apgrozījums un vairumā gadījumu tikai viens darbinieks, tāpēc var uzskatīt, ka attiecīgie transportlīdzekļi lielā mērā tiek izmantoti privātām vajadzībām. Tiek lēsts, ka vidējais korporatīvo transportlīdzekļu privātā lietojuma līmenis, ko Itālijas nodokļu maksātāji piemēro uzņēmumiem, uz kuriem attiecas atkāpe, ir aptuveni 60 %. Tas ir skaidrojams ar to, ka pārsvarā tie ir mikrouzņēmumi, kam pieder lielākā daļa Itālijas korporatīvo transportlīdzekļu. Turklāt lielāki uzņēmumi (kuru apgrozījums ir pārsniedz 5 miljonus euro) veido tikai 1 % no kopējā uzņēmumu skaita, un lielākā daļa šo uzņēmumu piešķir korporatīvos transportlīdzekļus darbiniekiem vai direktoriem kā nenaudas pabalstu. Šajā sakarā jāatgādina, ka nodoklis par šiem nenaudas pabalstiem jāmaksā darbiniekam (vai direktoram), kas saņem šo pabalstu un tāpēc visu gadu likumīgi izmanto uzņēmuma automašīnu privātām un ģimenes vajadzībām. Saskaņā ar Itālijas

² OV L 165, 27.6.2007., 33. lpp.

³ OV L 318, 4.12.2010., 45. lpp.

⁴ OV L 316, 27.11.2013., 37. lpp.

⁵ OV L 305, 12.11.2016., 30. lpp.

sniegto informāciju arī lielāku uzņēmumu transportlīdzekļu izmantošana ar saimniecisko darbību nesaistītām vajadzībām veido vairāk nekā 50 %.

Lai pamatotu 40 % likmes piemērotību, Itālija atsauca arī uz Eiropas Savienības Tiesas spriedumu lietā C-228/05 *Stradasfalti*⁶, kurā teikts, ka iepriekš Itālijā spēkā esošais atskaitīšanas tiesību ierobežojums attiecībā uz izdevumiem, kas saistīti ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, neatbilst ES tiesību aktiem. Šā sprieduma rezultātā Itālijai bija pienākums noteikt kārtību, kādā iesniedzami pieprasījumi par neatskaitītā PVN atmaksu. Itālijas likumdevējs nolēma, ka nodokļu maksātāji varētu pieprasīt atmaksu divos dažādos veidos: vai nu izmantojot “analītisko iesniegšanas” procedūru, iesniedzot pierādījumus tam, ka procentuālā samazinājuma likme, par kuru tika pieprasīta atmaksa, ir piemērota, vai arī “tiešsaistes iesniegumu”, ar vienotas likmes atmaksu 40 % apmērā. Itālija apgalvo, ka 95 % no atmaksas pieprasījumiem bijuši “tiešsaistes iesniegumi”. Itālija uzskata, ka tas ir apliecinājums tam, ka ieinteresētās personas pašas atzīst šīs procentuālās likmes piemērotību Itālijas ekonomikas apstākļiem.

Ir taisnība, ka, nošķirot korporatīvo transportlīdzekļu privātu izmantošanu no izmantošanas saimnieciskās darbības vajadzībām, rastos ievērojamas un nesamērīgas izmaksas pienācīgas uzskaites veikšanai, salīdzinot ar potenciālajiem ieguvumiem, jo īpaši individuāliem tirgotājiem un mikrouzņēmumiem. Tas varētu radīt arī juridiskus strīdus starp nodokļu iestādēm un nodokļu maksātājiem, radot papildu izmaksas.

Šķiet, ka 40 % procentuālā likme pienācīgi atspoguļo šādu transportlīdzekļu faktisko izmantošanu saimnieciskās darbības vajadzībām. Ja tiktu piemērota augstāka vai zemāka likme, atšķirības starp noteikto likmi un transportlīdzekļu faktisko izmantošanu saimnieciskām darbībām un privātām vajadzībām tiešām būtu pārāk lielas. Šī likme ir līdzīga procentuālajai likmei, ko izmanto citās dalībvalstīs.

Ar Lēmumu 2007/441/EK pieņemtie pasākumi tiek uzskatīti par apmierinošu kompromisu starp pieņemtajiem noteikumiem un dārgo, laikietilpīgo un lielā mērā neefektīvu uzskaiti nolūkā apstiprināt, ka konkrēts transportlīdzeklis patiešām izmantots saimnieciskām darbībām.

Nav paredzams, ka atkāpes pasākumi ievērojami ietekmēs Itālijas nodokļu ieņēmumu kopējo summu, kas iekasēta galapatēriņa posmā. Priekšlikumam nebūs negatīvas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido PVN.

Ņemot vērā iepriekš minēto un to, ka ES tiesiskais regulējums un faktiskā situācija paliek nemainīga, pieprasītais atkāpes pasākumu pagarinājums līdz 2022. gada 31. decembrim šķiet pamatots. Tāpēc tiek ierosināts apstiprināt pieprasījumu. Ja Itālija vēlas pieprasīt kārtējo pagarinājumu, kas pārsniedz 2022. gada termiņu, tā kopā ar pagarinājuma pieprasījumu ne vēlāk kā 2022. gada 1. aprīlī iesniedz ziņojumu, iekļaujot tajā pārskatu par piemēroto procentuālo ierobežojumu.

- **Atbilstība pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Līdzīgas atkāpes saistībā ar atskaitīšanas tiesībām ir piešķirtas citām dalībvalstīm.

PVN direktīvas 176. pantā noteikts, ka Padome lemj, uz kuriem izdevumiem neattiecas PVN atskaitīšana. Tikmēr dalībvalstīm atļauts saglabāt visus izņēmumus, kas bija spēkā 1979. gada

⁶ Tiesas 2006. gada 14. septembra spriedums lietā C-228/05 *Strasfalti Srl/Agenzia delle Entrate — Ufficio di Trento*, ECLI:EU:C:2006:578.

1. janvārī. Tādējādi ir vairāki “nogaidoši” noteikumi, kuri ierobežo tiesības atskaitīt PVN attiecībā uz korporatīviem mehāniskajiem transportlīdzekļiem.

Līdzšinējās iniciatīvas paredzēt noteikumus par to, uz kurām izdevumu kategorijām var attiecināt atskaitīšanas tiesību ierobežojumu, bijušas nesekmīgas⁷. Kamēr minētie noteikumi nav saskaņoti ES līmenī, tādas atkāpes kā pašreizējā uzskata par piemērotām.

Tādējādi ierosinātie pasākumi ir saskanīgi ar spēkā esošajiem PVN direktīvas noteikumiem.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Vienīgais iespējamais juridiskais pamats ir PVN direktīvas 395. pants.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Vadoties pēc PVN direktīvas noteikuma, kurš ir šā priekšlikuma pamatā, priekšlikums ir Eiropas Savienības ekskluzīvā kompetencē. Tāpēc subsidiaritātes principu nepiemēro.

• Proporcionalitāte

Šis lēmums attiecas uz atļauju, ko dalībvalstij piešķir pēc pašas dalībvalsts pieprasījuma, un tas nerada nekādas saistības.

Ievērojot atkāpes ierobežoto darbības jomu, īpašais pasākums ir samērīgs ar mērķi, proti, vienkāršot nodokļu iekasēšanu un novērst konkrētus nodokļu nemaksāšanas vai izvairīšanās no nodokļu maksāšanas veidus. Jo īpaši ņemot vērā iespēju, ka uzņēmumi savu atbildību var deklarēt mazākā mērā un ka pienākums pārbaudīt nobraukumu nodokļu iestāžu vajadzībām rada slogu, 40 % ierobežojuma noteikšana vienkāršotu PVN iekasēšanas procedūru un novērstu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, *inter alia* veicot nepareizu uzskaiti..

• Juridiskā instrumenta izvēle

Ierosinātais instruments ir Padomes īstenošanas lēmums.

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. pantu atkāpe no kopējiem PVN noteikumiem ir pieļaujama vienīgi ar Padomes atļauju, ko tā ar vienprātīgu lēmumu pieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Padomes īstenošanas lēmums ir vispiemērotākais instruments, jo to var adresēt atsevišķai dalībvalstij.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām netika veikta. Šā priekšlikuma pamatā ir Itālijas pieprasījums, un tas attiecas vienīgi uz šo dalībvalsti.

• Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

⁷ COM (2004) 728 final — Priekšlikums Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā vienkāršot pievienotās vērtības nodokļa saistības (OV C 24, 29.1.2005., 10. lpp.), atsaukts 2014. gada 21. maijā (OV C 153, 21.5.2014, 3. lpp.).

- **Ietekmes novērtējums**

Priekšlikuma mērķis ir vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru un novērst izvairīšanos no PVN maksāšanas. Tāpēc tas var pozitīvi ietekmēt gan uzņēmumus, gan pārvaldes iestādes. Itālija kā vispiemērotāko risinājumu ir noteikusi atkāpes pasākumus. Pasākumi ir salīdzināmi ar citām iepriekšējām un pašreizējām atkāpēm, kas piešķirtas citām dalībvalstīm.

- **Pamattiesības**

Šim priekšlikumam nav ietekmes uz pamattiesību aizsardzību.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Priekšlikumā ir iekļauta turpināmības klauzula ar termiņu 2022. gada 31. decembris.

Gadījumā, ja Itālija apsvērtu turpmāku atkāpes pasākumu pagarinājumu pēc 2022. gada, tai būtu jāiesniedz Komisijai pagarinājuma pieprasījums, kam pievienots ziņojums, kurā iekļauts pārskats par procentuālo ierobežojumu, ne vēlāk kā 2022. gada 1. aprīlī.

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar kuru groza Lēmumu 2007/441/EK, ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁸ un jo īpaši tās 395. panta 1. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Direktīvas 2006/112/EK 168. pantā ir noteiktas nodokļa maksātāja tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli (PVN), kas maksājams par precēm un pakalpojumiem, kuri nodokļa maksātājam sniegti izmantošanai darījumos, kam uzliekams nodoklis. Minētās direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā kā pakalpojumu sniegšana par atlīdzību minēti darījumi, kad saimnieciskās darbības aktīvi tiek izmantoti nodokļa maksātāju vai to darbinieku privātajām vajadzībām vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savas saimnieciskās darbības vajadzībām.
- (2) Ar Padomes Lēmumu 2007/441/EK⁹ Itālijai atļauj ierobežot tiesības, kas noteiktas Direktīvas 2006/112/EK 168. pantā, atskaitīt PVN līdz 40%, ja PVN iekasē par noteiktiem izdevumiem, kuri attiecas uz konkrētiem mehāniskajiem autotransporta līdzekļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai. Attiecībā uz transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas minētais 40 % ierobežojums, Itālijai ir jāatbrīvo nodokļa maksātāji no pienākuma uzskatīt to izmantošanu privātām vajadzībām par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 26. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Lēmuma 2007/441/EK darbības termiņš, kas pagarināts vairākas reizes, beigsies 2019. gada 31. decembrī.
- (3) Ar vēstuli, kas Komisijā reģistrēta 2019. gada 12. aprīlī, Itālija pieprasīja atļauju turpināt piemērot atkāpes pasākumus, kas atļauti ar Lēmumu 2007/441/EK ("atkāpes pasākumi") līdz 2022. gada 31. decembrim.
- (4) Ar 2019. gada 13. maija vēstuli Komisija saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punktu informēja pārējās dalībvalstis par Itālijas pieprasījumu. Komisija 2019. gada 14. maija vēstulē paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, kas vajadzīga, lai izvērtētu pieprasījumu.

⁸ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

⁹ Padomes Lēmums 2007/441/EK (2007. gada 18. jūnijs), ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Padomes Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 165, 27.6.2007., 33. lpp.).

- (5) Līdztekus savam pieprasījumam Itālija iesniedza Komisijai ziņojumu saskaņā ar Lēmuma 2007/441/EK 6. pantu, iekļaujot pārskatu par procentuālo ierobežojumu, kas piemērots tiesībām atskaitīt PVN. Pamatojoties uz pašlaik pieejamo informāciju, Itālija uzskata, ka 40 % likme joprojām ir pamatota. Itālija arī apgalvo, ka prasību uzskaitīt PVN par tādu mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu privātām vajadzībām, uz kuriem attiecas minētais 40 % ierobežojums, joprojām ir nepieciešams apturēt, lai nodrošinātu, ka pasākums ir pilnīgs un konsekvents. Tas novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu. Minētos atkāpes pasākumus pamato nepieciešamība vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru un novērst izvairīšanos no nodokļu maksāšanas nepareizas uzskaites un nepatiesu nodokļu deklarāciju dēļ.
- (6) Atkāpes pasākumu pagarināšana būtu jāierobežo līdz laikam, kas vajadzīgs, lai novērtētu atkāpes pasākumu efektivitāti un procentuālās likmes piemērotību. Tāpēc būtu jāatļauj Itālijai turpināt piemērot atkāpes pasākumus līdz 2019. gada 31. decembrim.
- (7) Būtu jānosaka termiņš pieprasījuma iesniegšanai par atkāpes pasākumu turpmāku pagarināšanu pēc 2022. gada, ko Itālija varētu uzskatīt par vajadzīgu. Būtu jāpieprasa, lai Itālija kopā ar katru šādu pagarinājuma pieprasījumu iesniegtu ziņojumu, iekļaujot tajā pārskatu par procentuālo ierobežojumu, kas piemērots tiesībām atskaitīt PVN.
- (8) Atkāpei būs tikai nenozīmīga ietekme uz galapatēriņa posmā iekasētajiem kopējiem nodokļa ieņēmumiem, un tai nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido iekasētais PVN.
- (9) Tāpēc Lēmums 2007/441/EK būtu attiecīgi jāgroza,
IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmumu 2007/441/EK groza šādi:

- (1) lēmuma 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

Atļaujas pieprasījumu pagarināt šajā lēmumā paredzētos atkāpes pasākumus Komisijai iesniedz līdz 2022. gada 1. aprīlim. Pieprasījumam pievieno ziņojumu, kurā iekļauts pārskats par procentuālo ierobežojumu, kas piemērots tiesībām atskaitīt PVN, pamatojoties uz šo lēmumu.”;

- (2) lēmuma 7. pantu aizstāj ar šādu:

“7. pants

Šis lēmums zaudē spēku 2022. gada 31. decembrī.”

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*